

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНИХ ТА ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН
ФАКУЛЬТЕТУ № 2**

УДК 331.56-053.81(477)

Вікторія Євгеніївна БОНДАРЕНКО,

курсант групи Ф1-102 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри соціальних та економічних дисциплін
факультету № 2 кандидат економічних наук, доцент Павленко Н. В.*

ПРОБЛЕМА МОЛОДІЖНОГО БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Одним з найважливіших моментів у житті кожної молодої людини є пошук першого робочого місця. На жаль, в Україні цей пошук перетворюється на справжню проблему. За даними Державної служби статистики, у 2017 р. рівень безробіття серед молоді у віці 15–24 роки сягнув 18,9 %, у віці 25–29 років – 11,3 %, у віці 30–34 років – 8,4 %, тоді, як середній рівень безробіття громадян усіх вікових груп склав 9,5 %. Це означає, що молоді люди частіше стикаються з проблемою безробіття, ніж представники інших вікових груп, і чим молодшими вони є, тим важче їм знайти роботу.

На мою думку, проблема недостатньої зайнятості молоді в Україні обумовлена наступними основними причинами: відсутність досвіду роботи, дискримінація при наймі на роботу; невідповідність спеціальностей та спеціалізацій, за якими готують фахівців університети, а також змісту освіти потребам ринку праці; завищені вимоги молоді щодо свого заробітку, змісту і місця роботи, умов праці тощо; загальний негативний стан ринку праці, на якому все більше переважає активний розвиток тіньової економіки; недостатня поінформованість про існування молодіжних програм і специфіку функціонування молодіжних центрів зайнятості; законодавча неврегульованість багатьох аспектів молодіжної політики.

Проблема молодіжного безробіття має багато негативних далекосяжних наслідків. Саме воно підштовхує молодь до еміграції в інші країни, як наслідок, погіршується демографічна структура українського суспільства, відбувається зниження його трудового та інтелектуального потенціалу. Неможливість офіційного працевлаштування сприяє поширенню тіньової зайнятості, розповсюдженню деструктивних моделей поведінки, призводить до психологічних змін, а саме втрати мотивації до праці, падіння престижності легальної зайнятості, соціальної апатії. Всі ці явища є дуже небезпечними, оскільки саме молодь традиційно виступає найбільш енергійною, гнучкою, працездатною і перспективною частиною суспільства.

Враховуючи викладене вище, забезпечення зайнятості молоді виступає одним із пріоритетних завдань розвитку держави. Згідно закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» держава через державні служби зайнятості має забезпечувати працездатній молоді надання першого робочого місця на строк не менше двох років з наданням дотації роботодавцю з дня прийняття молодих фахівців на роботу. Таким чином, держава гарантує працездатній молоді рівне з іншими громадянами право на працю. З іншого боку, хоча в Україні задекларована державна підтримка молоді, яка реалізується у молодіжній політиці, але результативність цієї політики не позначається суттєво на зайнятості молоді, оскільки вона не реалізовується на практиці належним чином.

На мою думку, для усунення негативних наслідків молодіжного безробіття та попередження його розвитку у майбутньому необхідно:

- 1) активно поширювати серед молоді інформацію щодо діяльності молодіжних центрів зайнятості та бірж праці;
- 2) модернізувати зміст освіти у відповідності з вимогами ринку праці;
- 3) сприяти організації молоддю власного бізнесу, реалізації власних креативних проєктів (стартапів) тощо;
- 4) підвищити дієвість існуючих державних програм сприяння молодіжній зайнятості та забезпечити реальне здійснення кожного програмного заходу молодіжної політики України;
- 5) вивчати та запроваджувати в Україні успішний міжнародний досвід з питань молодіжної зайнятості.

Одержано 17.04.2018

УДК 330.001.25(477)

Вікторія Петрівна БРИНЧАК,

курсант групи Ф2-102 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри соціальних та економічних дисциплін
факультету № 2 ХНУВС кандидат економічних наук, доцент Гончарова В.О.*

**ТІНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ ЯК ОДНА З СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ
СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ**

Поширення в Україні такого соціально-економічного явища, як тіньова економіка, а також збільшення обсягів продукції і фінансових ресурсів, які обертаються в цій сфері, являють собою істотну перешкоду забезпеченню сталого розвитку економіки. Значною проблемою є те, що переважна більшість операцій, які можна віднести до тіньових, можна здійснити в легальному нормативно-правовому полі, а доведення факту здійснення тіньової діяльності потребує значних зусиль органів державної влади. Аналізу проблеми тіньової економіки присвячені роботи багатьох вітчизняних вчених, але на жаль сьогодні рівень тінізації залишається достатньо високим.

У сучасному світі з проблемою тінізації економічних процесів стикаються майже всі країни. Обсяги тіньового сектору в економічно розвинених країнах світу містяться на рівні, що не має істотного впливу на соціально-економічні процеси в суспільстві (5–12 % ВВП). При розмірах тіньового сектору у 30 % ВВП настає критична межа, перевищення якої свідчить про функціонування в країні відтворювальної системи тіньових економічних відносин.